

Sygn. akt VI Ga 181/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. L.

przeciwko: Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K.

V Wydziału Gospodarczego z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 90/16

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda R. L. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn.akt. VI Ga 181/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 września 2016 r.

Powód R. L. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia kwoty 2.250,90 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 13.11.2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 28.09.2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód osobowy marki P. (...) należący do M. P.. Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą ze stroną pozwaną.

Z uwagi na uszkodzenia pojazdu, poszkodowany w dniu 28.09.2014 r., zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...). Poszkodowany wykorzystywał wynajęty samochód codziennie w takim samym zakresie jak poprzednio pojazd uszkodzony. Korzystali z niego również najbliżsi poszkodowanego. Poszkodowany wykorzystywał

pojazd zastępczy do dnia 10.10.2014 r., kiedy to wypłacone zostało odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w pojeździe.

W dniu 13.10.2015 r. powód wystawił fakturę nr F (...) obejmującą wykonane usługi, bezpośrednio związane ze zdarzeniem powodującym szkodę, tj. holowanie uszkodzonego pojazdu, przechowywanie go na parkingu strzeżonym przez okres 12 dni, dodatku za pracę w niedziele i święta, najmu pojazdu zastępczego przez okres 12 dni oraz wywozu pojazdu z parkingu na złomowisko.

Decyzją z dnia 12.11.2015 r. pozwany częściowo uwzględnił roszczenie powoda, tj. uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego przez okres 12 dni, kwestionując stawkę czynszu najmu, przyjął zasadność holowania uszkodzonego pojazdu i jego wywozu z parkingu, kwestionując jedynie przyjęte stawki, zakwestionował stawkę usługi parkingowej oraz dodatku za pracę w niedziele i święta.

Stanowisko pozwanego, jedynie częściowo uwzględniającego roszczenia powoda, jest zdaniem powoda nieuzasadnione. Wszystkie wykonane usługi pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę. Stawki za usługi świadczone przez powoda mają charakter rynkowy. Świadczy o tym fakt uznawania stawek stosowanych przez powoda przez innych ubezpieczyli, w tym również stronę pozwaną.

W ocenie powoda żądanie pozwu znajduje uzasadnienie w zasadzie pełnej rekompensaty szkody z art. 361 kc.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08.01.2016 r., sygn. akt I GNC 1315/15 Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powoda całe dochodzone roszczenie wraz z kosztami postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany - Towarzystwo (...) z siedzibą w W. - wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował wysokość stawek za usługi świadczone przez powoda. Stawki te bowiem są jego zdaniem wygórowane i należą do najwyższych na rynku. Świadczy o tym opinia biegłego jaka wydana została W innym postępowaniu toczącym się przed tym samym Sądem Rejonowym. Stawki za wszystkie usługi wykonane przez powoda powinny zostać obniżone do wysokości stawek średnich za usługi tego typu.

Pozwany zakwestionował również okres przechowywania uszkodzonego pojazdu na parkingu. W ocenie pozwanego, już dnia następnego po dniu 02.10.2014r., jako dacie oględzin pojazdu, uszkodzony samochód powinien zostać odholowany z parkingu, skoro w doręczonym poszkodowanemu protokole oceny technicznej jednoznacznie wskazano, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona.

Wyrokiem z dnia 18.04.2016 r. Sąd Rejonowy w K. Wydział V Gospodarczy zasądził od pozwanego na rzecz powoda w całości dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że R. L. oraz Towarzystwo (...) z siedzibą w W. są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą. Zakres działalności powoda obejmuje m.in. holowanie uszkodzonych pojazdów, wynajem pojazdów zastępczych, a także inne usługi.

W dniu 28.09.2014 r. doszło do kolizji drogowej samochodu osobowego marki P. (...) należącego do M. P.. Sprawca szkody objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy zawartej z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń.

W związku z brakiem możliwości korzystania z dotychczasowego samochodu (szkoda zakwalifikowana została jako całkowita) poszkodowany M. P. w dniu 28.09.2014 r. zawarł w R. L. umowę najmu pojazdu zastępczego marki C. (...).

Uszkodzony samochód poszkodowanego odholowany został przez R. L. na należący do niego parking strzeżony. Był tam przechowywany przez okres 12 dni, a następnie wywieziony z parkingu.

W dniu 02.10.2014 r. przeprowadzone zostały oględziny pojazdu przez pracownika pozwanego. W sporządzonej tego dnia ocenie technicznej pojazdu wskazano, że naprawa uszkodzonego samochodu jest ekonomicznie nieuzasadniona. Poszkodowany M. P. nie był obecny przy powyższej czynności, a odpis oceny technicznej przesłany został mu pocztą. Do zakładu ubezpieczeń ocena techniczna wpłynęła w dniu 06.10.2014 r.

Przez cały okres najmu poszkodowany wykorzystywał wynajęty pojazd w takim samym zakresie, jak pojazd uszkodzony. Służył on M. P. w celu załatwienia formalności związanych z likwidacją szkody, dojazdu do sklepów i załatwiania innych czynności życia codziennego.

Tytułem rozliczenia usług świadczonych na rzecz poszkodowanego M. P. powód R. L. wystawił w dniu 13.10.2015 r. fakturę VAT nr F (...) Faktura ta objęła kwotę 4.563,30 zł brutto, w tym kwoty po 615,00 zł brutto (ryczałt) tytułem kosztów holowania pojazdu i wywozu samochodu z parkingu, kwotę 369,00 zł brutto tytułem kosztów przechowania pojazdu na parkingu strzeżonym, kwotę 307,50 zł brutto tytułem dodatku za pracę w niedzielę i święta oraz kwotę 2.656,80 zł brutto tytułem czynszu najmu pojazdu zastępczego – licząc po 221,40 zł brutto za jeden dzień najmu.

W dniu 13.10.2015 r. poszkodowany M. P. oraz powód R. L. zawarli umowę przelewu wierzytelności obejmującej koszty usług świadczonych przez powoda. O dokonany przelew zawiadomiono stronę pozwaną.

R. L. zgłosił w stosunku do strony pozwanej roszczenia wynikające umowy przelewu. Zakład ubezpieczeń, decyzją z dnia 12.11.2015 r., jedynie częściowo uwzględnił roszczenia wynikające z faktury VAT nr F (...) na kwotę 2.312,40 zł. Z tytułu najmu pojazdu zastępczego przyznano kwotę 1.476,00 (licząc pod 100,00 zł netto za jeden dzień najmu), z tytułu holowania i wywozu pojazdu z parkingu kwoty po 246,00 zł, z tytułu usługi parkingowej kwotę 221,40 zł oraz z tytułu dodatku za pracę w niedzielę kwotę 123,00 zł.

Stawki czynszu za usługi świadczone przez powoda mieszczą się wśród rynkowych stawek stosowanych przez inne firmy zajmujące się świadczeniem usług najmu pojazdów zastępczych.

Stawka dzienna dla okresu najmu pojazdu z segmentu C, czyli takiego jak wynajmowany C. (...), stosowna przez inne firmy zajmujące się podobną działalnością, wynosiła od 209,26 zł do 221,40 zł brutto.

Na konstrukcję cennika usługi najmu pojazdu zastępczego, holowania pojazdu oraz usługi parkingowej składa się wiele czynników kosztotwórczych, takich jak: koszty zakupu pojazdów, wynagrodzenia pracownicze, ubezpieczenie majątku wypożyczalni, ubezpieczenie w tytułu odpowiedzialności cywilnej, koszty stosowania odroczonej terminowości płatności w tym kartami płatniczymi, koszty dochodzenia roszczeń z tytułu likwidacji szkody z tzw. OC sprawcy, koszty podstawienia pojazdu do wynajmującego i jego odbioru, koszty opłat licencyjnych, wartość sprzętu i jego ubezpieczenia, koszty eksploatacji w tym koszty paliwa do operacji załadunku i wyładunku, zużycie paliwa podczas dojazdu i procesu holowania, koszty utrzymania bazy pojazdów, koszty utrzymywania ciągłej gotowości sprzętu i załogi (24h na dobę), koszty specjalistycznych szkoleń pracowniczych wchodzących w skład zespołu ratowniczego, czas niezbędny na wykonanie czynności załadunkowych i wyładunkowych, który zależy od stopnia uszkodzenia pojazdu i jego usytuowania w fazie po zdarzeniu drogowym, koszty całodobowego zabezpieczenia parkingu, koszty ubezpieczenia powierzonego mienia, koszty utrzymania obiektów i ich wyposażenia, koszty prac niezbędnych do zabezpieczania uszkodzonych pojazdów przed wpływem warunków atmosferycznych.

Na podstawie opinii biegłego Sąd Rejonowy ustalił, że koszty najmu pojazdu zastępczego, koszty holowania pojazdu, jego wywozu z parkingu oraz koszty przechowania pojazdu naliczone zostały przez powoda prawidłowo.

W zakresie dotychczasowej działalności powód zgłaszał już analogiczne roszczenia w stosunku do innych zakładów ubezpieczeń, które uwzględniały jego roszczenia.

W całości Sąd Rejonowy uwzględnił opinię biegłego inż. G. P., jaka wydana została do sprawy sygn. V GC 224/15. Jest ona bowiem logiczna, kompletna i w pełni odpowiada na zagadnienia, jakie były przedmiotem opinii. Natomiast opinię biegłego inż. J. D. Sąd Rejonowy pominął, przyjmując iż nie może mieć zastosowania w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy, mając na uwadze treść art. 361 kc uznał, iż koszty, których zasądzenia domaga się powód pozostają w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę.

Nie budziło wątpliwości Sądu, iż zastosowane przez podwoda R. L. stawki czynszu najmu samochodu zastępczego oraz koszty jego holowania i wywozu z parkingu, przechowania na parkingu strzeżonym oraz wywiezienia pojazdu z parkingu - mieszczą się wśród stawek rynkowych stosowanych przez inne firmy zajmujące się tego typu działalnością. Zasadne było również naliczenie przez powoda dodatku za pracę w niedzielę, a jego wysokość nie jest wygórowana. Poszkodowany decydujący się na skorzystanie z usług firmy zajmującej się świadczeniem usług, takich jakie wykonał powód R. L., nie jest obowiązany poszukiwać firmy, która oferuje najtańsze usługi tego typu.

Sąd Rejonowy uznał, że stawka czynszu zastosowana w niniejszej sprawie dla samochodu marki C. (...) wynosząca 221,40 zł brutto, porównywalna jest z czynszami stosowanymi przez inne firmy i nie jest wygórowana. Podobnie jak stawka naliczona za przechowywanie uszkodzonego pojazdu na parkingu strzeżonym powoda oraz ryczałt za usługę holowania

i wywiezienia pojazdu. Zasadność zastosowania wskazanych stawek wynika z opinii biegłego inż. G. P., jaka wydana została do sprawy sygn. akt V GC 224/15. W opinii tej biegły podkreślił, wbrew stanowisku pozwanego, że nie można dla usług świadczonych przez powoda stosować stawek średnich. Koszty bowiem prowadzenia tego typu działalności, jaką zajmuje się R. L. w różnych firmach kształtują się na różnym poziomie. Nie można więc tych odmiennych wartości sprowadzać do wartości średniej i uznawać za obowiązujące w danym rejonie. W ten sposób uzyskiwałoby się bowiem błędny obraz funkcjonowania tego rynku. Jak wskazał biegły na stawki czynszu najmu, koszty holowania i wywozu pojazdu, koszty jego przechowania na parkingu wpływają różne czynniki kosztotwórcze, które zostały wymienione powyżej. Z tego względu Sąd nie mógł oprzeć się na opinii biegłego inż. J. D. wydanej do sprawy sygn. akt I C 1539/14. Biegły ten bowiem ustalił średnie stawki za wskazane wyżej czynności bez odniesienia się do kosztów konkretnej firmy, które miały wpływ na ich wysokość. Stąd też opinia ta była dla Sądu Rejonowego nieprzekonywująca, a ustalenia biegłego nie mogły znaleźć zastosowania w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy uznał także zasadność i wysokość zastosowanego przez powoda dodatku za pracę w niedzielę i święta. W opisywanym przypadku wyniósł on 50% wartości wykonanej usługi, tj. kosztów holowania uszkodzonego pojazdu ($500 \text{ zł} \times 50\% = 307,50 \text{ zł}$ brutto). Zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce w niedzielę, a więc w dzień ustawowo wolny od pracy. Usługa wykonywana w dzień wolny od pracy, podobnie, jak i usługa wykonywana w godzinach nocnych, ma charakter wyjątkowy, wynikający z czasu jej wykonywania. Przedsiębiorstwo powoda funkcjonuje 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu. Kalkulując wysokość stawek za świadczone przez siebie usługi powód uwzględniać musi fakt pozostawiania jego pracowników w ciągłej gotowości do pracy, ponoszenia kosztów ich wynagrodzeń, utrzymywania ciągłej gotowości sprzętu. W ocenie Sądu zastosowana wysokość dodatku za pracę w dzień wolny wynosząca 50% stawki zasadniczej uzasadniona jest kosztami jakie powód ponosić musi w związku z ciągłą gotowością jego firmy do świadczenia usług oraz ponoszonymi kosztami utrzymania pracowników.

Stawki rynkowe najmu i kosztów dodatkowych poniesionych w tej konkretnej sprawie, to takie które akceptowane są przez klientów, którzy

w żaden sposób nie są zmuszeni przez powoda do skorzystania z jego usług.

Co istotnie w niniejszej sprawie ceny powoda akceptowane są przez inne towarzystwa ubezpieczeniowe w analogicznych sprawach, w tym również przez stronę pozwaną.

Powyższe ustalenia były podstawą oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Wobec przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego inż. G. P., jaka wydana została do innej analogicznej sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym, dowód zgłaszany przez stronę pozwaną okazał się zbędny i spowodowałby jedynie przewlekłość postępowania.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego co do tego, że uszkodzony pojazd zbyt długo przechowywany był na parkingu - Sąd Rejonowy uznał, że stanowisko pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika bowiem z odpisu oceny technicznej pojazdu została ona sporządzona w dniu 2.10.2014 r., przy czym uszkodzony nie był obecny przy tej czynności.

Do zakładu ubezpieczeń ocena techniczna wpłynęła w dniu 06.10.2014 r. Brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego kiedy wiedzę o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej powziął uszkodzony. Zarzut więc, że pojazd nie powinien być przechowywany na parkingu przez okres 12 dni jest gołosłowny. Pozwany bowiem nie udowodnił kiedy M. P. dowiedział się o zaistnieniu szkody całkowitej, co uzasadniałoby usunięcie przechowywanego samochodu z parkingu.

W ocenie Sądu Rejonowego, w świetle ustalonego stanu faktycznego, roszczenie R. L. zasługuje na uwzględnienie na podstawie art. 822 § 1 kc.

Orzeczenie o kosztach znalazło uzasadnienie w treści art. 98 § 1 kpc oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany i zaskarżając wyrok w całości zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a. art. 361 § 1 w związku z art. 363 § 1 kc polegające na uznaniu, że w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą pozostaje najem pojazdu po stawce wskazanej przez powoda, stawce za holowanie i postój pojazdu na parkingu,

b. naruszenie przepisów prawa procesowego:

a. art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów dokonaną w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki, polegającą na ustaleniu, iż stawka wskazana przez powoda nie jest rażąco wygórowana, w oparciu o dowody, które w sposób oczywisty nie mogły służyć za podstawę rozstrzygnięcia,

b. art. 227 w związku z art. 278 § 1 i w związku z art. 162 kpc przez pominięcie dowodu z opinii biegłego, podczas gdy ten dowód miał istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. dla ustalenia średniej stawki rynkowej za najem pojazdu, usługi holowania i postoje pojazdu.,

c. art. 328 § 2 kpc poprzez brak wskazania w uzasadnieniu wyroku na jakiej podstawie Sąd nie dał wiary opinii biegłego J. D..

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę orzeczenia poprzez:

- oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego ewentualnie

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów procesu, a na podstawie art. 380 kpc o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej w celu ustalenia średniej stawki wynajmu pojazdu należącego do tej samej klasy, co pojazd zastępczy, obowiązującej na rynku lokalnym, właściwym dla miejsca zamieszkania poszkodowanego w tym okresie, w którym poszkodowany wynajmował pojazd zastępczy, przy uwzględnieniu czasu trwania najmu wynoszącego 12 dni. Wniósł również, aby biegły ustalił średnią stawkę ryczałtową za holowanie pojazdu na terenie miasta K. w okresie wrzesień – październik 2014 r. oraz średnią rynkową stawkę za dobę parkowania pojazdu na terenie miasta K. w tym samym czasie.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie bezspornym był fakt zaistnienia szkody i odpowiedzialności pozwanego za szkodę.

Pozwany zarówno przed Sądem Rejonowym jak i w apelacji kwestionował jedynie stawki za wynajem pojazdu zastępczego twierdząc, iż nie była to stawka średnia za wynajem samochodu tej samej klasy, co pojazd zastępczy (segment C) obowiązująca na rynku lokalnym, a także, że stawki powoda za holowanie pojazdu, jego parkowanie i wywóz pojazdu są za wysokie.

Sąd Rejonowy opierając się na opinii biegłego inż. G. P., która została wydana w innej sprawie z udziałem powoda, ale w której biegły badał między innymi stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego segmentu klasy C, a także stawki za holowanie, parkowanie i wywiezienie pojazdu z parkingu i to w podobnym okresie (zdarzenie objęte sporem 28.09.2014 r., a zdarzenie z opinii 25.04.2014 r.) oraz przy okresie najmu w spornej sprawie 12 dni, a w sprawie z opinii 25 dni uznał, że w niniejszej sprawie stawka czynszu dla samochodu marki C. (...) obowiązująca na rynku lokalnym, wynosząca 221,40 zł brutto, jest porównywalna z czynszami stosowanymi przez inne firmy i nie jest wygórowana.

Powyższą ocenę Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje ją za własną. Analizując ponownie zebrany w sprawie materiał dowodowy istotne jest, że stawki zastosowane przez powoda mieszczą się w stawkach rynkowych stosowanych na danym terenie i nie są wygórowane, a to wynika z opinii biegłego, inż. G. P., w której wyliczył on te stawki w kwotach od 209,26 zł do 221,40 zł brutto za dobę. Przy czym poszkodowany nie musiał poszukiwać firmy wynajmującej pojazdy najtaniej.

Należy również podzielić stanowisko Sądu Rejonowego oparte na opinii biegłego co do oceny stosowanych przez powoda stawek za przechowywanie uszkodzonego pojazdu na parkingu strzeżonym, ryczałt za usługę holowania i wywiezienia pojazdu, a także dodatek za pracę w niedzielę. Zasadnie Sąd Rejonowy wskazał, iż do tego typu usług nie można stosować średnich stawek ryczałtowych tak jak domaga się pozwany, gdyż koszty tego typu działalności jaką zajmuje się powód kształtują się różnie dla różnych firm i zależą od kosztów działalności całej firmy (jak wskazał biegły w opinii czynniki kosztotwórcze, w każdej firmie kształtują się na różnym poziomie). W związku z powyższym opinia biegłego załączona do sprzeciwu ustalająca średnie stawki ryczałtowe za holowanie i parkowanie nie może być uwzględniona.

Zgodzić się należy z oceną Sądu Rejonowego co do konieczności zastosowania przez powoda dodatku za pracę w niedzielę i święta.

W tym stanie rzeczy zarzut pozwanego, co do tego, że zastosowane przez powoda stawki za najem pojazdu, za holowanie i postój pojazdu na parkingu są zawyżone - jest bezzasadny.

Bezzasadny jest zarzut dotyczący naruszenia art. 233 kpc. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I Instancji działał w granicach wyznaczonych treścią tego przepisu. Przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów oznacza, że zdaniem skarżącego, Sąd oceniając materiał dowodowy i okoliczności niniejszej sprawy wyciągnął z niego sprzeczne z logiką bądź doświadczeniem życiowym wnioski, czego efektem było wadliwe, tj. niekorespondujące z tym materiałem ustalenia faktyczne.

Przypomnieć zatem należy, iż dowód może być skutecznie podważony tylko wtedy gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych (wyrok SN z 27.09.2002r. II CKN 817/00, wyrok SN z dnia 14.12.2001r.V CKN 561/00). Ponadto trzeba zauważyć, że skuteczne zgłoszenie naruszenia art. 233 kpc nie może ograniczać się do wskazywania, że możliwe były inne wnioski odnośnie do faktów, lecz polega na wykazaniu, że wnioski wyprowadzone przez sąd orzekający w świetle zasad doświadczenia życiowego i budowy syllogizmów były niemożliwe (podobnie SN w wyroku z dnia 6.06.2003r, IV CK 274/02).

Wbrew zarzutom skarżącego, Sąd I Instancji i dokonał prawidłowej oceny dowodów zaofiarowanych przez strony postępowania i wywiódł na tej podstawie prawidłowe wnioski wydając w konsekwencji wyrok odpowiadający przepisom prawa.

Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w celu ustalenia średniej stawki wynajmu pojazdu należącego do tej samej klasy, co pojazd zastępczy, jak też w celu ustalenia średniej stawki ryczałtowej za holowanie i parkowanie pojazdu z przyczyn szczegółowo wyżej opisanych.

W tym stanie rzeczy apelację oddalono jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 w związku z ary. 108 § 1 kpc.